

Sygn. akt III AUa 2044/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Antonina Grymel (spr.)
Sędziowie	SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus SSA Lena Jachimowska
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. Z. (J. Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 23 lipca 2015r. sygn. akt IX U 395/15

oddala apelację.

/-/SSA G. Pietrzyk-Cyrbus /-/SSA A. Grymel /-/SSA L. Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2044/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił J. Z. prawa do emerytury pomostowej wskazując, iż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy górniczej w rozumieniu art. 50c ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do której zaliczono jedynie okresy zatrudnienia od 16 czerwca 1969r. do 5 lutego 1972r. i od 11 lutego 1972r. do 2 kwietnia 1977r. Nadto podano, iż nie udowodnił również okresu pracy

w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, zaś po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy

o emeryturach pomostowych. Na podstawie przeprowadzonego postępowania przyjęto bowiem za udowodniony okres składkowy wynoszący 25 lat, 5 miesięcy

i 2 dni, w tym 7 lat, 9 miesięcy i 11 dni stażu w szczególnych warunkach, do którego nie uznano okresu pracy od 4 kwietnia 1977r. do 3 lutego 1983r. oraz od 13 czerwca 1983r. do 30 września 1983r. w Przedsiębiorstwie Państwowym (...), gdyż w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 31 października 1990r. pracodawca podał, iż wykonywał pracę na stanowiskach monter urządzeń nawęglania oraz monter turbin parowych, wodnych i urządzeń pomocniczych turbiny, natomiast ze świadectwa pracy z dnia 8 stycznia 1991r. wynika, iż w trakcie zatrudnienia wykonywał pracę na stanowiskach monter remontu kotłów - nawęglania, ślusarz remontowy - spawacz, konserwator sprzętu ppoż., ślusarz remontowy - mechanik sprzętu ppoż. - brygadzysta.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany

i przyznania prawa do emerytury podnosząc, iż w okresie zatrudnienia od 4 lutego 1983r. do 16 czerwca 1983r. oraz od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r. wykonywał pracę jako pracownik jednostek ochrony przeciwpożarowej w strukturach zakładowej straży pożarnej działającej w Elektrowni (...)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując się na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wyrokiem z dnia 23 lipca 2015r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od 1 stycznia 2015r.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy poprzedził ustaleniem, iż J. Z. urodził się dnia (...) Jest uprawniony do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 28 stycznia 2015r. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury pomostowej, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, uwzględniając okres zatrudnienia wynoszący łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 7 lat, 9 miesięcy i 11 dni pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd I instancji podał także, iż pracę w Elektrowni (...) ubezpieczony podjął w dniu 4 kwietnia 1977r. w Wydziale Remontów w brygadzie remontu urządzeń nawęglania (...) jako monter pomocniczych urządzeń ciepłomechanicznych nawęglania. Do jego obowiązków należało wykonywanie napraw przenośników transportujących węgiel do turbin, ładowarek, zwałowarek, wywrotów oraz taśm na Wydziale Nawęglania.

Z dniem 4 lutego 1983r. został przeniesiony do Oddziału (...) przyzakładowej straży pożarnej jako konserwator sprzętu ppoż., gdzie pracował do 12 czerwca 1983r. Następnie odwołującemu powierzono stanowisko montera maszyn wirnikowych w Oddziale (...), gdzie zajmował się wydawaniem narzędzi z narzędziowni.

Na wniosek ubezpieczonego, z dniem 1 października 1983r. ponownie został przeniesiony do Oddziału (...) na stanowisko maszynisty urządzeń pomocniczych -konserwatora sprzętu gaśniczego. Faktycznie jednak wykonywał pracę strażaka.

Miał ukończony kurs w zakresie szeregowych funkcjonariuszy pożarnictwa według programu 1K/FS. Brał udział w gaszeniu pożarów na terenie Elektrowni - głównie

na zwałach węgla oraz tuneli kablowych, zaś na polecenie Państwowej Straży Pożarnej, również poza terenem Elektrowni - do 15 km od zakładu. Pracował przy usuwaniu skutków klęsk żywiołowych, wypadków, wycieków

substancji ropopochodnych. Przeprowadzał kontrole sprzętu przeciwpożarowego na terenie Elektrowni. Praca odbywała się w systemie czterozmianowym. Na każdej zmianie pracowało czterech strażaków oraz dowódca. W razie pożaru byli wzywani również strażacy ochotnicy, pracujący na co dzień w innych oddziałach Elektrowni. Jednostka dysponowała samochodem marki Ż. wyposażonym w motopompę. Powyższą pracę odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy, nie zajmując się innymi pracami. Konserwacją gaśnic zajmowała się firma zewnętrzna.

Przechodząc do rozważań Sąd Okręgowy wskazał, iż zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009r., prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5 - 9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, których wykaz określa załącznik nr 1 do ustawy,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej na warunkach określonych w art. 49 ustawy przysługuje z kolei osobie, która spełnia łącznie następujące warunki:

1. po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i art. 5-12,
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zdaniem Sądu I instancji bezspornym jest, iż ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948r. i osiągnął wiek 60 lat w dniu (...). oraz posiada wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie pozwala natomiast stwierdzić, iż w okresach zatrudnienia w zakładowej jednostce straży pożarnej przy Elektrowni (...) od 4 lutego 1983r. do 12 czerwca 1983r. oraz od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r. wykonywał pracę w szczególnym charakterze, o której mowa w pkt 20 załącznika nr 2 do powołanej ustawy o emeryturach pomostowych.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalnych i aktach osobowych ubezpieczonego oraz na zeznaniach powołanych świadków J. B.

i S. R., którzy pracowali razem z nim i byli w tym okresie bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez odwołującego pracy, a także na jego zeznaniach, które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były logiczne, rzeczowe, przekonywujące, zgodne z sobą i korelujące z treścią wspomnianej dokumentacji.

W ocenie Sądu Okręgowego, w związku z powyższym nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony spełnił wszystkie wymienione warunki do nabycia uprawnień do emerytury pomostowej - w tym udowodnił również wymagany co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Kierując się powołanymi przepisami, z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd ten zmienił zaskarżoną decyzję przyznając J. Z. prawo do emerytury pomostowej od 1 stycznia 2015r.

Apelację od przedstawionego orzeczenia wywiódł organ rentowy, zaskarżając wyrok w części.

Powołując się na zarzut:

- naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 49 i art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656) poprzez błędne przyjęcie, że ubezpieczony w dniu 1 stycznia 2009r. spełnił wszystkie warunki do przyznania świadczenia emerytalnego w oparciu o powołane przepisy, tj. miał wymagany okres pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze,

- naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 241 k.p.c., mające istotny wpływ na wynik postępowania, poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych dotyczących okresów zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach w zakresie rozbieżności pomiędzy zeznaniami powołanych świadków a dokumentacją pracowniczą w postaci świadectwa pracy z dnia 8 stycznia 1991r. oraz świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31 października 1990r. oraz niewyjaśnienia tych rozbieżności z innymi dowodami pochodzącymi z zakładu pracy ubezpieczonego,

skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania albo o jego uchylenie i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu podniósł, iż w dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego nie ma mowy o tym, że w okresie od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r. był pracownikiem jednostki ochrony przeciwpożarowej w strukturach zakładowej straży pożarnej oraz, iż wykonywał tę pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W świadectwie pracy odnotowany jest fakt uzyskania przez niego dyplomu mistrza mechanika silników spalinowych. Brak natomiast wzmianki, iż w okresie zatrudnienia ukończył kurs strażacki, co może oznaczać, iż kurs taki ukończył prywatnie, bez skierowania zakładu pracy, tym bardziej, iż kursu tego nie organizowała Elektrownia (...), lecz prowadzony był przez Ośrodek Szkolenia Zawodowego w K..

Organ rentowy wskazał także, iż według niego, zaświadczenie o ukończeniu kursu strażackiego nie stanowi jeszcze dowodu na to, że ubezpieczony przeszedł w zakładzie pracy na stanowisko strażaka, gdyż o takich zmianach brak zapisu w powyższych dokumentach.

Dodał również, iż świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wydane zostało bezpośrednio po okresie zatrudnienia, natomiast zeznania świadków po znacznym upływie czasu, dlatego powinny mieć mniejszą wiarygodność.

Apelujący zaznaczył nadto, iż jego zdaniem powyższe sprzeczności nie zostały wyjaśnione, a zatem brak jest podstaw do uznania z całą pewnością, że ubezpieczony był zatrudniony w Elektrowni (...) na stanowisku strażaka.

Nie zażądano od zakładu pracy dodatkowych dowodów w postaci np. wykazu pracowników zatrudnionych w zakładowej straży pożarnej w latach 1983-1990, nie przesłuchano w charakterze świadka dowódcy tej straży.

Ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasłużyła na uwzględnienie.

Przedmiot rozpatrywanej sprawy stanowi prawo J. Z. do emerytury pomostowej.

Poza sporem pozostaje, iż uprawniony - poczynając od 29 października 1990r. do renty z tytułu niezdolności do pracy - ubezpieczony, po dacie 31 grudnia 2008r.,

tj. po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 965 ze zm.), nie wykonywał

pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa

w art. 3 ust. 1 i 3 tejże ustawy, a zatem po myśli jej art. 49 ust. 1 pkt 3, nabycie przez niego przedmiotowego świadczenia wymaga wykazania, iż w dniu wejścia w życie ustawy miał wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, czyli wynoszący

15 lat, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze,

w rozumieniu wspomnianego art. 3 ust. 1 i 3.

Osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która nie kontynuuje pracy

w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może bowiem nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas,

gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów - art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013, nr 5-6, poz. 62).

Zaznaczyć również należy, iż po myśli ust. 4 art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu jej wejścia w życie, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1, zaś zgodnie z ust. 5 omawianego przepisu - za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3.

Tym samym, za pracownika wykonującego pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przytoczonego art. 3 ust. 4 i 5, może być uznany pracownik, który wykonując tego rodzaju prace, wykonuje jeszcze inne dodatkowe czynności wskazane przez pracodawcę w ramach świadczenia pracy, gdyż użyty w owych przepisach "pełny wymiar czasu pracy" - oderwany od stałości - odnosi się tu wyłącznie do czasu pracy określonego w umowie o pracę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 września 2014r., III AUa 270/14, LEX nr 1515279 oraz uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 listopada 2012r., I OPS 4/12, ONSA 2013, nr 2, poz. 24).

Odmawiając ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej organ rentowy uznał, iż do dnia 31 grudnia 2008r. udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach/charakterze wynoszący jedynie 7 lat, 9 miesięcy i 11 dni.

W niniejszej sprawie spornym pozostawał faktyczny charakter jego pracy świadczonej w okresie od 4 lutego 1983r. do 13 czerwca 1983r. oraz

od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r. w Elektrowni (...)w R.

na stanowisku konserwatora sprzętu ppoż. oraz ślusarza remontowego - mechanika sprzętu ppoż. - brygadzysty, sprowadzając się do oceny, czy w powyższych okresach będące udziałem J. Z. obowiązki pracownicze odpowiadały pracom

o szczególnym charakterze wymienionym pod poz. 20 załącznika nr 2 do ustawy

o emeryturach pomostowych, tj. pracom jednostek ochrony przeciwpożarowej,

o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej, uczestniczących bezpośrednio w akcjach ratowniczych.

Zgodnie tymczasem z art. 15 pkt 2 cytowanej wyżej ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., nr 178,

poz. 1380 ze zm.) jednostką ochrony przeciwpożarowej jest zakładowa straż pożarna.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w okresie od 4 lutego 1983r. do 13 czerwca 1983r. oraz od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r., ubezpieczony istotnie, jako członek zakładowej straży pożarnej, brał bezpośredni udział w akcjach ratowniczych gasząc nie tylko pożary zwałowisk węgla oraz tuneli kablowych na terenie Elektrowni (...), ale także uczestniczył - na polecenie Państwowej Straży Pożarnej w R. - w tego rodzaju akcjach prowadzonych poza zakładem pracy, polegających na usuwaniu skutków klęsk żywiołowych, skutków wypadków komunikacyjnych, wycieków substancji ropopochodnych, itp.

Powyższe okoliczności jednoznacznie wynikają bowiem z zeznań świadków: J. B., który w Elektrowni (...) był zatrudniony w zakładowej straży pożarnej jako dowódca zmiany i S. R. oraz wyjaśnień ubezpieczonego, znajdując dodatkowo potwierdzenie w wyjaśnieniach jego byłego pracodawcy udzielonych Sądowi Apelacyjnemu w piśmie z dnia 5 stycznia 2016r., zgodnie

z którym głównym zadaniem J. Z. było działanie w akcjach ratowniczo-gaśniczych występujących na terenie elektrowni oraz w rejonie działania przydzielonym przez Komendę Powiatową Straży Pożarnej w R..

W pozostałym czasie pracy do jego obowiązków należała konserwacja oraz naprawa sprzętu stanowiącego wyposażenie oddziału przeciwpożarowego oraz sprzętu

i instalacji gaśniczych służących ochronie pożarowej w zakładzie.

Organ rentowy natomiast ze swej strony nie podjął jakiegokolwiek inicjatywy zmierzającej do wykazania innego charakteru spornego zatrudnienia J. Z., ograniczając się w apelacji do stwierdzenia, iż sygnalizowane przez niego sprzeczności nie zostały wyjaśnione.

Mając natomiast w postępowaniu z sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 k.p.c.) organ rentowy powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową, w przeciwnym razie ponosząc negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji

czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2000r., II UKN 444/99, OSNP 2001, nr 17, poz. 543).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, za równie nietrafne uznać należy zarzuty skarżącego odnoszące się do braku zapisu w świadectwie pracy ubezpieczonego

o ukończeniu przez niego kursu strażackiego, co może oznaczać, iż kurs taki ukończył prywatnie - bez skierowania zakładu pracy.

Faktem jest bowiem, iż w okresie od 3 września 1984r. do 31 października 1984r. odwołujący brał udział w kursie w zakresie szeregowych funkcjonariuszy pożarnictwa według programu 1K/F/S przeprowadzonym w Ośrodku Szkolenia Pożarnictwa w K., Filia w R., uzyskując kwalifikacje do zajmowania stanowiska szeregowego funkcjonariusza pożarnictwa (por. świadectwo k. 4 a.s.), korzystając przy tym ze zgody pracodawcy na wcześniejsze zwolnienie z pracy w terminie od 13 września 1984r. do 30 listopada 1984r. (por. znajdująca się w jego aktach osobowych zgoda dyrektora zakładu z dnia 31 maja 1984r. wyrażona

w związku ze skierowaniem na szkolenie podstawowe do Komendy Straży Pożarnej).

Co najistotniejsze, obowiązująca w omawianym okresie ustawa z dnia 12 czerwca 1975r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 106 ze zm.), która w art. 21 ust. 1 pkt 2 stanowiła, iż do zwalczania pożarów i współdziałania w zapobieganiu pożarom powołane są terenowe i zakładowe straże pożarne:

1. zawodowe - składające się z osób pełniących służbę zawodową na podstawie stosunku służbowego,
2. obowiązkowe - powoływane przez radę gminy spośród mieszkańców lub na wniosek kierownika zakładu pracy spośród pracowników danego zakładu, jeżeli zabezpieczenie przed pożarami na danym obszarze lub w zakładzie pracy wymaga ich powołania,

3. ochotnicze - tworzone na zasadzie dobrowolności,

od członków zakładowej straży pożarnej nie wymagając jakichkolwiek szczególnych kwalifikacji, w tym zwłaszcza ukończenia kursu funkcjonariusza pożarnictwa.

Tego rodzaju wymogu nie przewidywało także wydane na podstawie art. 26 pkt 1 przytoczonej wyżej ustawy zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 września 1980r. w sprawie regulaminów organizacyjnych straży pożarnych (M. P. nr 22, poz. 105).

Z kolei obowiązujące uprzednio zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1963r. w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej w zakładzie pracy (M. P. nr 12, poz. 64) - wydane na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) w § 5 ust. 1 wskazywało jedynie, iż członków straży powołuje właściwy do spraw wewnętrznych organ prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej spośród pracowników zakładu, którzy:

1. posiadają odpowiedni stan zdrowia i sprawność fizyczną,
2. ukończyli 18 rok życia i nie przekroczyli 50 lat.

Co prawda, art. 16a ust. 3 wspomnianej ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej stanowi, iż strażakiem jednostki przeciwpożarowej może być pracownik, który ma kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak, technik pożarnictwa lub inżynier pożarnictwa, zaś kwalifikacje wymagane do wykonywania zawodu strażak obejmują posiadanie co najmniej średniego wykształcenia oraz ukończenia szkolenia w zawodzie strażak lub szkolenia równorzędnego ze szkolniem w zawodzie strażak - ust. 4.

Podkreślić jednak wypada, iż zapis dotyczący konieczności posiadania przez pracownika będącego strażakiem zakładowej jednostki przeciwpożarowej określonych kwalifikacji po raz pierwszy wszedł w życie dopiero z dniem 23 czerwca 2005r. - na mocy ustawy z dnia 6 maja 2005r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 100, poz. 835).

W pierwotnym brzmieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej - w art. 18 - organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania między innymi zakładowej straży pożarnej pozostawiono zresztą osobom prawnym lub fizycznym je tworzącym, w porozumieniu i pod nadzorem komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej właściwego ze względu na teren działania, począwszy od 8 października 1997r. (na podstawie ustawy z dnia

22 sierpnia 1997r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej - Dz. U. nr 111, poz. 725) dodając jej art. 16a, z którego ust. 2 wynikało, iż w jednostkach wymienionych w art. 15 pkt 2-5 i 8 (czyli także w zakładowych jednostkach

ochrony przeciwpożarowej) zatrudnieni są pracownicy podlegający szczególnym obowiązkom wynikającym z charakteru pracy oraz posiadający odpowiednie kwalifikacje i warunki psychofizyczne, zwani dalej "strażakami jednostek ochrony przeciwpożarowej".

Przyjęcie zatem, iż praca ubezpieczonego w okresie od 4 lutego 1983r. do 12 czerwca 1983r. oraz od 1 października 1983r. do 1 grudnia 1990r. pozwala na jej zakwalifikowanie jako praca o szczególnym charakterze, o jakiej mowa pod poz. 20 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, przy niekwestionowanym spełnieniu przez niego pozostałych wymaganych warunków, w tym uznanym przez organ rentowy okresem pracy w szczególnych warunkach/charakterze wynoszącym 7 lat, 9 miesięcy i 11 dni oznacza, iż wbrew stanowisku skarżącego, jego żądanie dotyczące przyznania prawa do emerytury pomostowej, uznać należy za oczywiście zasadne.

Z przedstawionych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji organu rentowego, jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw.

/-/ SSA G. Pietrzyk - Cyrbus /-/ SSA A. Grymel /-/ SSA L. Jachimowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

MP